

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

نشریه شاتو
۱۸ سپتمبر ۲۰۱۳

"پارک صلح"، خانه آشغال

بامیان با امنیت صد در صدی
اش هنوز هم از ابتدائی ترین
سهولت های زندگی محروم
مانده و تا کنون کسی برای
کار و خدمت به مردم این
ولایت در عمل کمر همت
نمیسته است. اما در حرف،
خدمت به مردم نقل مجلس
هر کس و ناکس بوده است.

کارهای نمایشی که این جا و آنجا در بامیان دیده می شود، بیشتر برای فریب مردم بوده و نه تنها که در رفع مشکلات مردم ممد واقع نشده بلکه مشکلات تازه ای خلق کرده است. ایجاد "پارک صلح بامیان" یکی از این گونه کارها است.

"پارک صلح بامیان" در سال ۱۳۸۸ از سوی بنیاد صلح در کنار دریا، به مساحت دو تا سه جریب زمین ساخته شد، اما به جز درخت های چنار، چنگلی، کاس برگ و ناجوهای نیمه خشکیده و سبزه های خودرو مانند شرشم، شبدر و... از بته های گل و درخت های زینتی خبری نیست. افزون بر این، هیچ کاری برای بهبود و انکشاف این پارک صورت نگرفته، هنوز آشغال و کثافت هائی که از کوچه و پسکوچه های بازار توسط کارکنان شاروالی جمع می شود، در داخل آن انبار و ذخیره شده و تا دو الی سه هفته باقی می ماند که بوی و تعفن آن تمام فضای اطراف پارک را فرا می گیرد. با این وجود، بین ساعت های سه و نیم تا پنج پس از چاشت، زیر سایه هر درخت دو تا سه نفر محصل چادرهای خویش را پهن کرده و در حالی که دهن و بینی شان را با دستمال می بندند، مشغول مطالعه و خواندن دروس خویش اند. اینان همان محصلانی هستند که از ولایت های دیگر برای ادامه تحصیل به پوهنتون بامیان آمده اند و چون لیلیه درست با آب و برق ندارند و در جاهای دیگر هم که دارای سبزه و سایه درختان است،

مردم قریه اجازه نشستن را به آنان نمی دهند، مجبور اند که تعفن و بوی بد "پارک صلح بامیان" را تحمل کنند. اینست نمونه کاری که گویا برای "خدمت به مردم" انجام شده است. از "خدمت" های دیگر عجلتاً می گذریم.